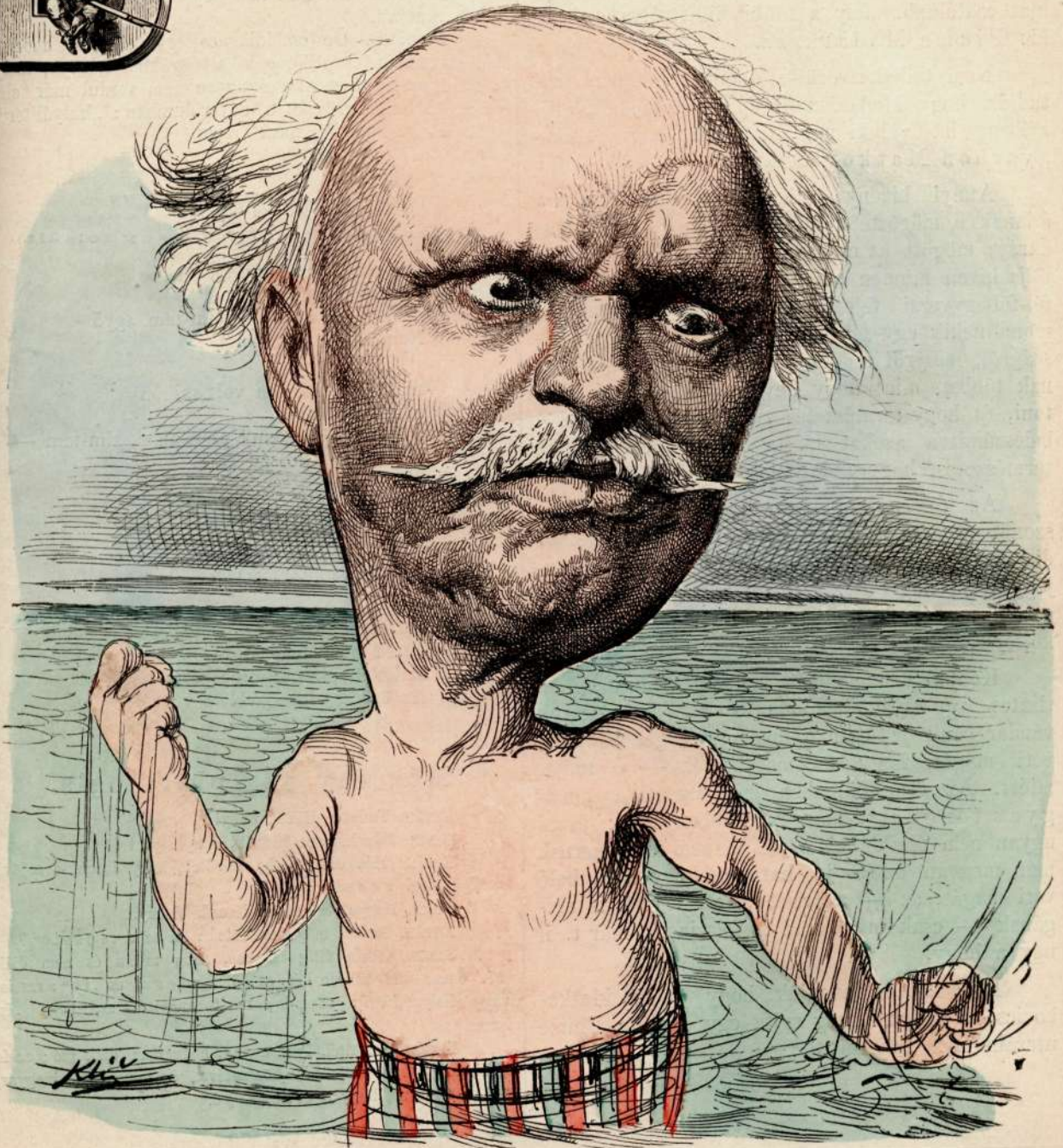


# BORSSZEM JANKÓ



Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.



## HIRSEK ARCZKÉPCSARNOKA.

## Matkovics Gáspár.

Tiszteletbeli czimeihez: — a tisztos veterán, az ősz honfi, a lelkes néptribun, — egy ujat csatolunk, mely a többit illusztrálva egészíti ki: Fiume Madarásza.

Nem tudjuk: örül-e ő ennek? hanem azt tudjuk, hogy Madarász József megbomlanék örömeiben, ha valaki úgy titulálná, hogy „Magyarhon Matkovicsa.“

Annyi bizonyos, hogy Fiumében ép úgy állanak ő mögötte a nép „milliói“, mint Madarász mögött az magyar hazában. Meg is számolja hiven minden adandó alkalommal „millióit“, föl-fölfegyverzi fejeként egy-egy fáklyával, és mond nekik egy-egy keserves dictiót Magyarországról, melyről a „milliók“ egyelőre nem tudnak többet, mint hogy „evvivá“-t kell reá kiáltani, és hogy természetes tudósaink száma 1400, beleszámítva azokat is, a kikről nem egészen természetes, hogy tudatlanok.

Az ő „milliói“ vitték Vukovich huszonöt darab fáklyáját is, mikor nem régiben diadalutját tartotta „buktatói“ között; megjegyezvén, hogy a 25 közül is kettő Radichra esett, az érzelmes fiumei táviratok koszorús költőjére.

Képünk azon momentumban tünteti fel a tisztos aggastyánt, midőn a természettudósok vándor banketje után a magyar tenger habjaiba veti magát, hogy megmosakodjék — ő tudja, miért. Az öreg különben igen szereti a „magyar tengert“, már rég ebben evez; úszni ugyan nem úszik benne jól, hanem e tengernek már megvan az a jó hatása, hogy a ki belé veti magát, az — akármit vétett légyen is magának — csak megmarad a fölszinen, már t. i. ugy a hogy.

Hiszszük és reméljük, hogy padre Matkovics is eluszkál még rajta egy darabig Fiume utcaín lakó „millióival.“

B. J.

## PHILOLOGIA.

*Prof. A.* Vajjon honnan van az, hogy az ismertebb nyelvek közül egyiknek sincs a „canis“ fogalomra két egészen egyforma jelentésű és értékű kifejezése, csak a magyarnak, ugyanis: „kutya“ és „eb“?

*Prof. B.* Én azt hiszem, hogy ilyen esetekben az egyik szó mindig idegen nyelvből származott át s csak a másik eredeti magyar.

*Prof. A.* De hisz „eb“ ép oly tiszta magyar szó mint „kutya“.

*Prof. B.* Ön csalódik, collega. „Kutya“ a latinból származik, és pedig e kihalt gyökből „kuty“, mely a latin nyelvben mint szó ugyan nem fordul már elé, de igenis mint gyök ezen adverbiumban: „kutyáliter“.

*Prof. A.* Ahá, most értem.

## Bacsú Fiumétől.

(Gitar kísérettel éneklí egy felsült.)

Oh tengerparti kikötő,  
Fiume városa;  
Plim plam agyő. — tim-tam agyő  
Nem látlak már soha!

Szép pisze orrom volt midőn  
Meglátogattalak,  
S most jaj nekem! plim-plam, tim-tam —  
Egy rőfnyi hosszu csak.

Véltem lesz kormányellenes  
Nagy demonstratió,  
S im szőrnyüképen felsülék,  
Plim-plam dió mió!

Ha szép magasztos szándékunk  
Eszed nem érte fel,  
Hálátlan plim, Fiume plam,  
Az ördög vigyen el!

## Még egy kis philologia.

ESTÁN. Tudsz-e diákul, Sanyi?

SANYI. Már hogy ne tudnék, a nyüstyit!

ESTÁN. Hát érted-e, ha kérdlek, hogy iszunk-e a jövő országgyűlési sessio alatt?

SANYI. Hogyne érteném? iszunk bizony.

ESTÁN. De azt még sem érted: mi az a „sessio“?

SANYI. Sessio félig magyar, félig talián és nem diák szó. Össze van téve e két szóból: „szesz“ és „io“: sessio, vagy helyesebben: szesz-io, tehát annyit tesz, hogy „én iszom.“

ESTÁN. Felsültél. Igaz ugyan, hogy nem diák szó; az is igaz, hogy két szóból van összetéve, de mindakettő magyar, t. i. azt jelenti, hogy a „szesz jó.“



HUMBOLDT SÁNDOR.\*)

(Szül. 1769.)

Mióta Humboldt Sándor született, épen 100 év folyt le az örökkévalóság azon atlanti oceánjába, melynek conchyliait oly szabatosan irta le s melyet e nagy tudós később annyiszor szeldelt át merész hajójával. Midőn ő született, mintha a nap kélt volna föl, a tudomány napja, a földteke fölött, melyet éltető sugaraival nem késelt bevilágítani. Bölcsője körül légyottot adtak egymásnak a természet összes erői s már a csecsemő kisdednek urok gyanánt hódoltak.

Ki ne ismerné hazánkban Humboldt Sándort? Hisz ő a magyar tud. akadémia külföldi tagja volt, a mi számára biztosítja a halhatatlanságot. Ha egyéb érdeme nem is volna ennél, ő már ezáltal is oly nagy ember volna, minőt minden század legfőbb néhány ezret szül.

Midőn a mai napon lapunk is siet, a géniusznak hódolni, nem tudjuk, mily oldalról világítsuk meg új fényvel a nagy tudós személyét.

Ki ne ismerné már ma az ő tudományos munkásságát, melyet mi már messze túlhaladtunk ugyan, de melyet az ő korában igen tiszteletreméltónak lehetett nevezni! Könnyű volna ugyan, kritikánk éles késével hibáit boncolgatni. Legnagyobb hibája mindenesetre az volt, hogy nagyon is sokat tudott. A sok tudomány tapasztalat szerint mindig árt a tudósnak, különösen ha az a kellő felületesség átlátszóságával nem párosul, melyben mi modern emberek oly messzire haladtunk. Az ő egyetemességét csaknem betegségnek lehet nevezni s örökké sajnos marad, hogy nem fordította egész életét egy tárgyra. Mert mily nagy haszon háromlandott a tudományra, ha ő például 90 évig folyvást csak a hangyasav vegytanával foglalkozott volna!

Nem csekélyebb hibája volt határtalan utazási vágya is. Öt évig utazott Délamerikába és később Középázsiaiban. Mennyi elvesztett idő! Ha elgondoljuk, hogy ezen idő alatt, szobájában ülve, sok tuczat magyar szót származtathatott volna le a finn nyelvből, mélyen kell sajnálnunk turistai nyughatatlanságát. Hozzá járult ehhez még az is, hogy ő legjobban szerette az ismeretlen és miveletlen vidékeket fölkeresni, hol a haladó tudománnyal való érintkezésének folytonosságát elvesztvén, mély hátramaradásba kellett esnie! Ily regegyes, de tudományilag sivár sétákat aztán képes volt asszonyias bőbeszédűséggel leírni 17 folio és 11 quartkötetben 1425 táblával s ennek kiadására 60,000 tal-

\*) Némely magyar lapok jubilaumczikkeinek mintájára.

lért költeni, holott esupán 60,000 frttal nagy Széchenyink példájára egy második magyar tud. akadémia alapíthatott volna meg. A szerzői hiúság s azon vágy, hogy nevét nyomtatva lássa, e tékozlást motiválja ugyan, de nem excusálja.

Hogy az Altájhoz utazott, az mutatja, hogy némi ősztönszerű sejtelve volt már a magy. akadémiauralaltáji fontos vívmányairól; de az ő utja hasztalan volt, az általa tán sejtett fölfedezéseket mi tettük meg. Hogy a Chimborassot megmászta, annak oka tán abban keresendő, hogy a bécsi „Alpenklub“ tagjává kívánt lenni, mely célját azonban el nem érte. Hogy Amerika és Ázsia reliefjét és földtani képződésük profilját meghatározta, képzőművészeti dilettantismusból eredt, mely őt reliefekkel foglalkoztatta szobrászati tehetség nélkül, és az említett profilokban vele plane a szegény silhouettirozó mesterségét üzette. Sajnos tévedései ezek egy különben nem megvetendő tehetségnek, mely kellő nevelés mellett nagyra vihette volna.

Nem lévén arra türelme, hogy a már meglevő tudományokat kellőleg elsajátítsa, új tudományok fölfedezésén törte fejét. Könnyebb is újat fölfedezni, mint a régít megtanulni! Így gondolta ki a növényföldrajzot, mely növénytannak nagyon is földrajzi, földrajznak nagyon is növénytani. Így tett új fölfedezéseket Délamerika, Europa és Ázsia theológiájában\*), így bibelődött az ugynevezett izéthermák\*\*) rajzolásával, melyekkel az egész mappát bevonaloztta, holott ezt minden Rastrir-Anstalt el tudta volna végezni. Így irt közgazdasági munkát Cuba szigetéről, a helyett, hogy hazánk újabb közgazdasági műveit tanulmányozta volna, stb. stb.

De hiszen nem kritikát akarunk ma írni, hallgasson el a szellemi boncztan! Elégedjünk meg azzal, hogy e sorokkal mi is kifejezzük a magyar nemzet nevében azon részvétet, melylyel idegen országok fiai iránt viseltetünk, ha ezeknek sikerült a magyar tudományos akadémia tagjaivá lenni!

\*) Tán geológiájában?

\*\*) Tán isothermák?

## K Í N Á B Ó L.

Ion—air—anyi mandarin levele a főbonzához  
a khina-magyar kereskedelmi szerződés dolgában.

Ao—jaj, mei—gent—len—ve—szi—tet—ünk. Mai—már—ao—tieng—eren—tulis—hao—hód—ít—ao—mag—yar—kaor—mang. Fái—dia—dal—om! ao—mag—yar—lao—bao—gaot—tei—tisz—te—lik—Csin—ao—orsz—ág—banis. Csao—ak—mi—vao—gyaonk—ray—ta—hao—ogy—itt—haon—szi—szer—te—teé—tao—tépe—ges—ük.

Hao—gyaon—tie—tegy—ünk—mi—heztar—csauk—ma—gunk?

Io—air—anyi.

## Látogatás Turinban.



- K. L.* Hát te ki vagy? Mit keresesz itt e meszsze országban? Megszöktél az iskolából? Mi?  
*H. S.* Kérem, én meg akartam látogatni kormányzó bácsit, hogy cikket írhasak róla a „Hon“-ba.  
*K. L.* Mars haza tanulni, kis csavargó! Édes apádéknak meg mondd meg, hogy jobban vigyázzanak rád máskor.  
*H. S.* (hazasompolyog és a tulsó lapon levő occupatiót írja meg a „Hon“ számára.)

## Turinból.

(Énekl egy Hegedűs a gymnasiális tárgyból.)

Voltam a nagy számüzöttnél.

Kék szeméinek egyikében a szenvedés nyoma, másikában a fris egészség tükröződik.

Ahitattal csüggtem ajkain, melyek kinyitlak, mikor beszélt, de koronkint (a b, p, m-ek kiejtésénél) fájdalmasan bezáródtak.

Beszélt a kor vajudó kérdéseiről, oktatólag, leereszkedőleg, atyailag, mint kis fiukkal szokott beszélni az ember.

Europa politikai helyzetéről szólván, azt mondá: Vannak szabályok, melyeket a gyermeknek figyelembe kell venni, ha helyesen akar inni, olvasni és számolni. Ilyen azon törvény, melynél fogva alhangu szókhöz csak alhangu ragot és képzőt, felhanghoz csak felhangot lehet csatolni. Ilyen az, hogy minden páros szám két-tővel osztható, valamint az is, hogy a hypothésusa négyzete egyenlő a két cathedra \*) négyzetének összegével. Oly törvények ezek, melyeknek végrehajtására nem kell Horváth Boldizsár.

Áttérvén a munkások kérdésére, a nagy számüzött mosolygva figyelmeztetett, hogy az írásbeli munkálatokat soha sem kell margó nélkül benyújtani a tanárnak, mert különben nincs hely a javításokra. A Schweizban erre nézve írott szabályok vannak, míg Angliában, a nyilvánosság országában, szóval szokták a professorok az egész osztály előtt a hibákat kiemelni, a mitől persze Magyarországon a bureaucratia mostani korszakában igen messze vannak.

Ezek után a természet szépségeire fordítá a beszélgetést, s most már inkább Ihász és Dunyov ezredesek felé fordulva, kimutatott az ablakon, mondván: „Beh szép idő van odakünn!”

S miután én e sohaj jelentőségét föl nem fogva, mégis ott maradtam, fájdalmas mozdulattal egy cigaretté-papirt kettészakított és a feléből szivarkát sodorítván, rágyújtott.

Este még ellátogattam Ihász ezredeshez, ki biztosított, hogy a „kormányzó” nem szokta direkte megkövetelni, hogy „excellentiá”-nak hívják, hanem azért még is jó volt, hogy úgy tituláltam, mert másképp fájt volna neki.

A politikára fordítván a szót, megkérdeztem, vajjon Kossuth nem volna-e hajlandó kijelenteni, hogy ő nem a szélső balt, hanem a balközépet ajánlja követőinek; mire Ihász kijelentette, hogy a balközépnek volna kötelessége kijelenteni, hogy ő követi Kossuthot, mert Kossuth a pártok felett áll, és így minden pártnak ő alatta kell állania.

Ez mindenesetre egészen új színezetet ad a dolgnak.

Hegedűs.

\*) Talán catheta?

A s z e d ő g y e r e k .

## Mi lesz majd, ha Tisza Kálmán lesz miniszter?

1. Ha addig még nincs elválasztva a miniszterelnökség a honvédelmi miniszteriumtól, ez megtörténik, és Ivánka Imre lesz honvédelmi miniszter; de azért

2. megtartja vaspályaigazgatói állomását.

3. Debreczen az ország fővárosává kiáltatik ki.

4. Kossuthbankók fognak nyomtatni; a készítés felügyelete egy ellenőrre bízatik.

5. Jókai Mór, baromtenyésztésügyi miniszter indítványára a delegációk meghagyatnak, kijelentvén a kálomista miniszterium, hogy a delegáció miatt csakugyan kár volt eddig is annyit tőprenkedni, mert igazán bevallva, az csak olyan, mint a szentelt víz.

6. Gróf Részvényi Ede Schwarz Gyula oktatás- és közlekedésügyi minisztertől concessiót nyer egy bangkok-fehérvári lóvasutra. Ivánka Imre, mint stiller Gesellschafter, belép a Geschäftbe.

7. Ludwigh János megkapja a minisztertanácsosi állomást, melyet a mostani kormánytól vonakodott el nem nyerni.

8. A „Hon” az ország minden nyelvén meg fog jelenni, s hogy a civilisatiót terjeszse, muszka nyelven is.

9. A honvédekre nézve azt fogja mondani a miniszterium, hogy „miután már megvannak, tartsuk meg Isten nevében.”

10. Horvátországra nézve ki fog jelenteni, hogy ha már kibékültünk, Isten neki, jól van.

11. Irányi Dániel fel fog kiáltani: „sic vos non vobis!”

12. Árva Miskának apja születik, hogy árva ne legyen.

13. A szabadság szent nevében a kutyák a szájkosár terhe alól felszabadíttatnak.

14. Uj reformok. A miniszteri karszékek az országában Jókai indítványára kék bársonnyal vonatnak be.

15. Minden megyébe 36 biztos küldetik ki baloldali, azaz a jövődö értelemben jobboldali kapacziásokat fogni.

16. A biztosok visszajönnek és jelentik, hogy nem igazak a szentírás szavai, mert ők kerestek, de nem találtak.

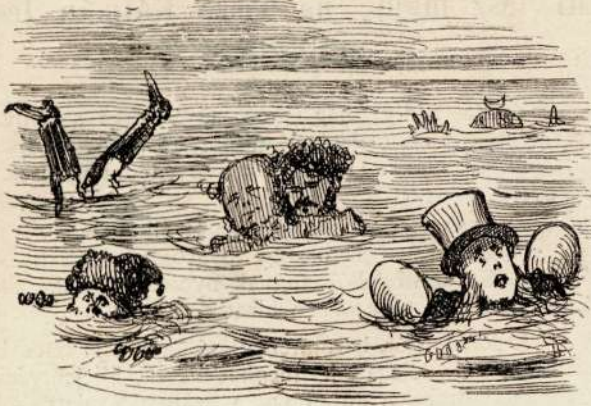
17. Madarász, mint honhazabolygató, bezáratik.

18. Az izraeliták visszaemancipáltatnak zsidókká.

19. A ref. vallásszabadság, mint egyedül üdvözítő, kihirdetetik.

20. A „Borsszem Jankó”-tól a postai szétküldés megtagadtatik.

# K ü l p o l i t i k a i



Jóllehet az őszi beköszöntött már, a fürdő-saison javában foly, s így a politika hullámai alig akarnak hullámozni.



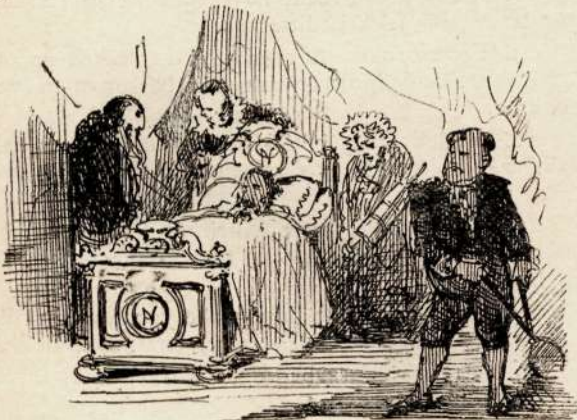
Poroszország a nagy lakoma után csöndesen folytatja az emésztési processust.



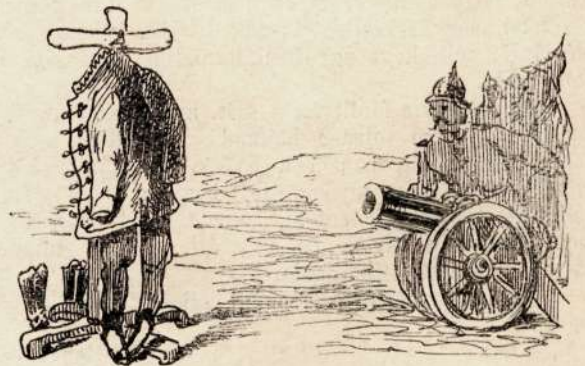
A spanyol mozgalom, bár még le nem esillapodott, mégis szerencsésen izoláltatott.



A szultán és a chidiv viszálya, mindkét részről való önmegtágadás folytán, házi megoldást nyer.



Franciaországban az új alkotmány létrejötte némi vajudással jár a szülőre nézve, míg



Általában pedig az oláh-magyar határvillongás által keltett önvédelmi intézkedések leszámításával.

# S z e m l e.



a keleti látkör egészen földerül.



Rómában csöndesen folynak a conciliumra való készülődések.



míg Lengyelország kezd kibékülni állapotával.



Azonban a börzén, a népek jólétének e hévmérőjén, a legélénkebb forgalom uralkodik.



Addig is tehát, míg Madarász Vilmos az oláh államnak nem ad jelt megsemmisítésére,



**Borsszem Jankó** fentarthatni reményli békés diplomatai viszonyait mindazokhoz, kik october 1-ig 1 frt 50 krajezárnyi összegig terjedő jegyzékváltástól nem idegenkednek.

## Szerelmes levelek.

### I.

#### A jogász szerelmes levele.

(Hosszadalmas, de unalmas. Kérem kisasszony, ne is tessék elolvasni. B. J.)

Imádott Juliám!

Azon örökvallás, melyet irántami szerelmedről tettél, azon cse-reszerződés, melynek erejénél fogva sziveinket egymásnak teljes tulajdonába bocsátottuk, kimondhatlan boldogsággal tölti el keblemet, és édes nekem azon szent szolgálat, melyben magamat, személyi és dologi összes jogaimat tartozékaikkal együtt lábaidhoz vetem. Fogadd szerelmem zálogául e sorokat, melyekbe legmélyebb érzelmeimet letéteményezem. Addig míg téged meg nem pillantottalak, keblem egy rendezetlen birtokhoz hasonlított. Te voltál azon áldott mérnök, ki szerelmi érzelmeimet összesítette és szívből minden más érzést kihalított.

Midőn tegnap a nagyméltóságu Curia előtt találkoztunk, könnyű lett volna nekem veled sommás szóbeli eljárás útján közlekednem, de fájdalom! édes anyá! volt melletted, kinek természetes és törvényes gyámi tekintetei bírói tilalomként elmarasztaltak engemet. Azért választottam ezennel a rendes írásbeli eljárást, és appellálván nemes szived forumához, oly kérelemmel járulok hozzád: hogy szerelmi keresetem elintézésére egy rövid tárgyalási határnapot a muzeum kertjébe kitűzni, és erről engem bár csak hátiratilag is értesíteni kegyeskedjél. — Ó! ne hagyj magad felett makacsági végzést hozni és jelenj meg, még pedig személyesen és nem valamely meghatalmazottad által; mert különben a visszahelyezésnek nem volna helye és én kétségbeesésem-ben örökhagyóvá válnék.

A /. alatt idecsatolt virágbokré-tát fogadd szívesen. De azért mégis te vagy legnagyobb hitelezőm, mert neked tartozom éltem boldogságával. Te vagy bájos zárgondnoka minden gondolatomnak, melyeket lefoglaltál. Légy ügyvédem zsarnok édes anyádnál, hogy vissza ne utasítsa kezdedrti folyamodá-

somat. Mondd meg neki, hogy életem elvesztett per és hogy vegye irántadi szerelmemet új bizonyítékok fejében, melyek alapján peremet még megnyerhetem. — Kisértsd meg vele a barátságos egyezséget, és ha az nem sikerül, akkor főesküvel fogadom, hogy karhatalommal és birtokon belül fogom szerelmi jogaimat a perfekt adomány alapján érvényesíteni. A végrehajtás első fokán hál' Istennek már túl vagyunk; a becű, mely szerint te fölérsz az ég minden angyalaival, jogérvényre emelkedett, mert nincs ember, ki az ellen felfolyamodhatnék; és a mi a végrehajtás harmadik fokát, az árverést illeti, erre nincs szükségünk, mert ékszerainkett kéz alatt is eladhatjuk és így könnyen menekülhetünk valamely más törvényhatóság területére.

Noha csak ezen egy ügygyel fordulok hozzád, ne nevezd ügyűgűnek. Ne engedd hogy elveszítsem, mert akkor ügyefogyottan állnék előtted s így méltán ügyetlennek nevezhetne a világ.

Miután szived könyvében valamennyi eddigi előjegyzések és bekebelezések már ki vannak táblázva, és most én vagyok egyedül ott bevezetve, még pedig már 3 év óta, tehát az elbirtoklás és elévülés alapján is enyém vagy már, — reménylem, hogy ezen utolsó folyamodásomnak helyet fogsz adni, és édes anyádnál kieszközölven a kieszközlendőket, a tapasztalandókhöz és a kifejlendőkhez képest fogsz további lépéseinkre nézve saját hatáskörödben intézkedni, és az eredményről engem forduló hordárral értesíteni

Melynek nagyobb erejeül intéztem hozzád sajátkezü aláírásommal, ezer csókjaimmal és könyeimel erősített jelen szerelmes leveletem, a szerelem törvénye ugy hozván magával.

Pesten, 1869 évi sept. hó 16-án.



Leghűbb cliensed

Vinoszáczy Gyula s. k.

helybeli drámavéd és ügyköltő.

## Nemzeti színházi katekizmus.

Leendő tagok számára kidolgozva egy practikus által.\*)

(Mutatvány.)

### 1. Mi a színészet?

A színészet azon mesterség, mely szerint az ember kényelmes uton éhen halhat a nélkül, hogy öngyilkossággal lehetne vádolni.

### 2. Mindig éhen hal a színész?

A színész nem mindig éhen hal, különösen, ha németül is tud.

### 3. Fáradtság-e a színészi pálya?

A színészi pálya már azért sem fáradtságos, mert nem nagy. Kezdődik a Belezna-kertben és végződik a nemzeti színházban. Ha az ember útközben betér a „Pannoniá“-ba, lehetetlen elfáradnia.

### 4. Mik egy színész nélkülözhetlen kellékei?

A színész kellékei igen csekélyek: Jó hang, se magas, se mély, se vastag, se vékony, szerencsés természet, értelmes arc, szépség, fölfogás, tanulmány, szorgalom, lelkesültség, hideg vér, hév, nyugalom és garderober.

### 5. Van-e, a mi ezen kellékek egyikét, másikat, vagy azokat mindössze pótolhatja?

Van.

### 6. És mi az?

A protectio.

### 7. Mi a protectio?

A protectio azon láthatatlan hatalom, mely lorgnettiroz, mosolyog, nem olvas hirlapokat és szerződöt.

### 8. Hol lehet a protectio után tudakozódni?

Férfiak Csepreghinél, nők az intendánsnál, énekesek Erkel-nél, énekesnők az erkély körül.

### 9. Sokra viheti-e a színész?

A színész 3000 frt évi fizetésig viheti, és igen gazdaggá lehet, ha Geistingernek hívják.

### 10. Mi a próba?

Ha egy 10 órára rendelt rendez-vousra 11 órakor eljövünk és a sugó által felolvasott darabot figyelemmel meghallgatjuk, azt próbának nevezik.

### 11. Mi a főpróba?

Ha a rendez-vousra 1/2 11-kor jövünk és a sugóra nem hallgatva, a darabot magunk olvassuk fel: akkor ez főpróba.

### 12. Mi az „ensemble“?

Ha a szinpadon levő személyek mindegyike monologot tart, de mindenik magáét csak két perczezel

azután kezdi, mikor a másik bevégezte, akkor ezt „ensemble“-nak hívjuk.

### 13. Mi a rendezés?

A rendezés azon szerencsés találkozása a körülményeknek, melynél fogva a szereplők nem az ablakon, hanem az ajtón járnak ki és be, és melynél fogva csak ritkán lép föl a közönség előtt a színház macskája.

### 14. Mi a művészi versengés?

A művészi versengés azon szerepek elfoglalásában áll, melyeket mások nagy hatással szoktak játszani.

### 15. Mi a stereotyp játék?

A stereotyp játék az, ha valamely színész úgy ugyanazon toleltében játszik 3 felvonáson át.

### 16. Mi a kritika?

A kritika az, a mivel senki sem törődik.

### 17. Mi a repertoire?

A repertoire azon orvosó tudósítás, melyből kitűnik: ki beteg és ki egészséges?

### 18. Mi az intendáns?

Lásd comité.

### 19. Mi a színműíró?

A színműíró az, a ki kezét csókol a színésznőknek, és bocsánatot kér a színészekről, ha a szerepeket meg nem tanulták.

### 20. Kitől függ a színmű sorsa?

Ha megbukik, az írótól; ha tetszik, a színészekről.

### 21. Mi a gázsi?

A gázsi azon teher, melyet felülről lefelé emelnek.

### 22. Mi a vendéjjáték?

A vendéjjáték azon operatió, mely által kipuhaltatván, kinek szerződését kívánja a közvélemény, az igazgatóság óvakodik az ilyen tagok megnyerésétől.

### 23. Mi a subventio?

A subventio azon laktér, melyet a dráma fizet az operának.

### 24. Mi a comité?

??????

(Folytatását ne kérjek.)

## A lánczhyd előtt.

A. Hát ezen a lánczhydön már megint meg volt szakitva a közlekedés?

B. Meg bizony, de nem is tudom, miért tették meg Görgeit a lánczhydttársulat igazgatójának?

A. Már az csak úgy van, hogy, mint Cate mondta, úgy itt is:

„Viktring's causa Diis placuit...”

\*) Komolyan ajánljuk e művet a conservatorium igazgatóságának figyelmébe, hogy a tanulók oly készültséggel lép-hessenek a színházba, mely képesítse őket az intendans megelé-gedését kinyerni.

## Magyar államirály.

Nem a közlekedésministeriumbeli kibocsátványokat értjük a „magyar államirály“ elnevezése alatt, noha ezek is ékesen vannak kiczirkalmazva; hanem azon „Magyar Államét“ mely voltaképen nem is az „államét“ hanem az „egyházért“ harczol, még pedig oly hájkenelességgel, hogy nem tagadhatjuk meg magunktól egy pár pastusának szerény utáztatát. P. o:

„ . . . Még azt meri ordítani egy pár környülmetélt naplopó, hogy a „Magyar Állam“ goromba. Mi, kik pallérozott nyelven beszélünk meg az alsóháztól is! Az ilyen meghígult agyvelejű, handabanda jakheczek mételezik meg kóser filozófiájuk rühével a magyar nép szűz eszejárását! Az ilyen gézengúz szabadkőművesek izgágája usztija ránk a közvéleményt, melyre ugyan nem adunk sokat, míg Esztergam — azaz míg Buda áll. Munkabátor buzgalmunk megherélését czelozzák ez istentelen miskarólok, kik ágyasaik öleiben megpuhult, lágyimo . . . lágymodorú politikájukkal akarják Szt. (Széchenyi) István birodalmát metszett farku ebekkel megnépesíteni, kik felugatnak a „Magyar Államra“ mint zsidó a holdra. Midőn nemes méltatlankodással utasítanak vissza magunktól a gorombaság bántó vádját, csak sajjó honfikebellel tekinthetünk szét e hazában, felkiáltva a prófétával: „bitang kapakerülök léptek öröködbe, óh Úram!“

Mi alólírottak, a „Magyar Államban“ nyilatkozó e zamatos magyarság, ez izmos észjárás és föllengző nyelv alapján, az igazság és nemzeti irodalmunk haladásának érdekében kötelességünknek ismerjük, a korszorut, melyet „Ludas Matyi“ halántékaira tűztünk, onnan lefejtve, a „Magyar Állam“ szerkesztőinek fejébe nyomni.

Kelt Pesten, 1869-ki sept. 15-én kelt rendes havi ülésünkből.

A „Borsszem Jankó“ stylistái.

## Czigány telegramm.

Mink hármán: a Jancsi primás, ázs Anti klárintos, meg Kálmus a csimbálmos, kldjik dróton estet ázs idvzlist Piesbil, tikintetes, nágyságus, filsiiges, sent-siges tisztelendő plibánus urunknak Nágý Idará.

Á nemzetes Urísten jóvultábul kívánjuk kigyelmednek, sent-siges fítustelendő átyánknak, hogy minik utáná e mái árányál fúduzott, bársonyvál behuzsott ezsist pátku sigekkel kivert náprá ípkizsláb fel hágytá kigyelmedet virádni á menyei filsiig, tegye ázstát, hogy ne sokát sámlálgássá a kigyelmed hájsálait, hanem ányí áldásál intse kigyelmedet nyáku, a menyí sál már kihullut fejíril, á hányán csák vánnák á menyei cse-lídsigbil, egyib dolguk ne legyen, minthogy á kigyel-med utjából sipirgessék á fűdi gondokat, hogy buldug-ságának árány sárkántyús piros esizsmái á bájok pucsi-tájában bé nem sáruzódván, jú kidvinek kulácsá min-ditig tili legyen piros egri borval, is váláhánysur egyet isik belíle, mindányísor prozsitot kiáltson válámenyí selem bocskorbá járó ángyáli nemzetsíig, is há nitálántán

kisviny vágy hidig nyuvulya kerílfetní uri semílye tá-ját, kít-kít párádiésumbíli hájdu álljon ott kítfelül mo-gyorófa pálcásával is kirgisse ázsukat, a hunnán elgyíttek, mágát pedig ugy mártogássá mindenfile boldugságba, mint Faraú nípit á viristengerbe, is há pidig vigtíre el-gyin ázs á kegyetlen kasás, á kí minden embert síná-nak nízs, is lekásálya á fítustelendí urát, ne hágyják ámá menyei sekeresek sukáig furspunt után jární á nágyságus ur tisztelendí lilkit, hanem gyíjenek hámar írte hat másvilági líval, és ugy vigyík be nágy trum-bitasóvával ámá menyei pitvárbá, á hun Ábráhám, Ízsák, is á többi zsidó pátriárkák, hármíneshárom ezser viris nádrágus esígány ígbe ripílt hígidí súja mellett járják bársony bugyogóban á kállái kettist! Á nemzetes Úr-ísten sokáig íltesse tisztelendí Sent Lászlú nálpján á nágy-ságás, filsiiges plibánus urát, csókoljuk nálszentelt kezeit és nyáljuk le ídviséges pápúcsául á purt.

Jancsi, első hegedis.

Anti, klárintos.

Kálmus, csimbálmos.

## HONVÉDESKÜ.

(A „Hon“ szerkesztése szerint.)

Tetszik arra nekem megesküdni, nem is: hogy ha egy tartja kedvem, hát elmegyek háborúba, nem is; oda állok, a hova akarok, sőt odább is állok, mert én nekem nemcsak hogy a gyenerális nem, de még maga az Urísten sem parancsol. Tűzhöz me-gyek, ha fázom; vízbe, ha melegem van; a lénungra meg oda sem nézek, mert van az én édes apám-uramnak négy sessio földje, azonfélül szöleje, meg 10,000 forint készpénze, a mi mind rám néz. Ugy viselem magam, a hogy nekem tetszik, a káplárt meg, ha egyet szól, oldalba rugom. Sem a koronás király, sem a szentesített törvény nem kell nekem. Van én nékem miből élni, és szentül ígérem, hogy ugy viselem magam, a mint ez Jókai urnak tetszik, másképen nem cselekedvén, az Isten Jézus Sz. Mária ugyse!

## BUTÁRIU SZÓZATA.

Fratului!

A hitszegő, gyáva magyarok Batteanu hősímet 1849-ben felakasztották. És miért akasztották fel? Mert vitézeinek go-lyóiba véletlenül beleütődött néhány magyar gyermek; mert midőn kiránták vasaikat, arra siető magyar asszonyok testökkel igyekeztek megtompítani azoknak élet; mert, midőn testvéreink fát fűrészeltek, hetyke magyar aggastyánok, hogy e békés munkát megakaszszák, lábszáraikat tolták a fűrész alá!

Fratului! Ezt cselekedték a gyáva magyarok!

De ütött a boszu órája!

Ragadjatok nyársat, szekerczét, puskát és törjetelek a dolyfős árulók tanyáira! Ne kíméljetelek senkit és semmit! Veletek lesz Juon Bratiano, veletek lesznek a megtért Mocsoniuluk, Madarásziu, Jókaiuleszku, Irányileszku és mindazok, kiknek biztató szavaira ébredt föl nemzeti öntudatunk.

Zetre ászke!

Előre!

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klic Károly.

Mai számunkhoz van mellékelve: a „Borsszem Jankó“ előfizetési felhívása.